

اگر من مسیحی شوم، خانواده ام مرا طرد خواهند کرد و به طرز وحشتناکی در جامعه ام جفا خواهم دید. چه باید بکنم؟

ایماندارانی که در کشورشان آزادی مذهب دارند به سختی می‌توانند درک کنند سایر برادرانشان در کشورهایی که آزادی مذهب وجود ندارد مسیح را به چه قیمتی پیروی می‌نمایند. برخلاف دید و تجربه ضعیف ما، کتابمقدس (کلام زنده خدا که محدود به زمان و مکان نیست) درک جامعی از تجربیات و مصیبت‌های زندگی دارد. عیسی مسیح به وضوح فرمود که برای پیروی او باید بها پرداخت. در واقع برای پیروی او باید حاضر شد تا تمام دار و ندار خود را فدا کرد. مسیح به آنانی که دنبالش راه افتاده بودند فرمود: “هر که خواهد از عقب من آید خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته مرا متابعت نماید.” (مرقس ۸: ۳۴) صلیب یکی از راههای مرگ بود؛ و مسیح این نکته را روشن ساخت که پیروی او به مفهوم مُردن نسبت به خویش (امیال باطنی) است. برای نائل آمدن به یک حیات تازه در عیسی مسیح، لازم است علائق و تمایلات ما مصلوب گردند زیرا هیچکس نمی‌تواند دو آقا را خدمت کند (لوقا ۶: ۱۳). البته آن حیات جدید بسی عظیم تر و با ارزش تر از تمام چیزهایی است که ما در این دنیا بدست می‌آوریم.

در ضمن، پیروی عیسی مسیح می‌تواند به قیمت از دست دادن دوستان و خانواده برای ما تمام شود. در انجیل متی ۱۰: ۳۲-۳۹ عیسی توضیح می‌دهد که آمدن او باعث جدائی پیروانش از اهل بیت شان خواهد شد؛ طوری که اگر مسیح را کمتر از خانواده خود محبت کنید، شایسته شاگردی او نیستید. حتی اگر به خاطر حفظ صلح در خانواده زمینی خود مسیح را انکار کنیم، او نیز ما را در آسمان انکار خواهد کرد. و اگر عیسی مسیح ما را انکار کند، از ورود ما به بهشت ممانعت خواهد شد. ولی اگر حاضر باشیم به هر قیمتی که شده باشد او را نزد مردم اقرار کنیم، عیسی مسیح به پدر خود خواهد فرمود: “این‌ها از آن من هستند ... آنها را به داخل ملکوت خود بپذیر.” بر اساس متی ۱۳: ۴۴-۴۵ حیات جاودانی مروارید گرانبهایی است که اگر برای بدست آوردن آن همه اموال خود را بدهید زیان نکرده‌اید. منطقی نیست که به این زندگی کوتاه و گذرا بچسبیم و ابدیت را از دست بدهیم. “زیرا که شخص را چه سود دارد هرگاه تمام دنیا را ببرد و نفس خود را ببازد؟” (مرقس ۸: ۳۶) جیم الیوت مُبشری بود که در راه رسانیدن مژده نجات مسیح به قبیله‌های هُوآرانی در اکوادور کشته شد. او می‌گوید: “کار احمقانه‌ای نیست اگر آنچه

را نمی‌توانید نگاه دارید فدای آن چیزی کنید که نمی‌توانید از دست بدهید.”

عیسی همچنین روشن ساخت که جفا کشیدن بخاطر او غیر قابل اجتناب است. او ما را تشویق می‌کند که جفا را قسمتی از پیروی مسیح بدانیم و زمانی که مورد جفا هستیم خود را تسلی دهیم. او حتی جفا دیدگان را متبارک خواند و فرمود: “خوش باشید و شادی عظیم نمائید زیرا اجر شما در آسمان عظیم است.” (متی ۵: ۱۰-۱۲) او به خاطر ما می‌آورد که قوم او همیشه جفا دیده‌اند. انبیای عهد عتیق جفا دیدند، تحقیر شدند، شکنجه شدند، کشته شدند و در یک مورد با شمشیر از وسط بُریده شدند! (عبرانیان ۱۱: ۳۷) تمام رسولان (بجز یوحنا که به جزیرهٔ پطمس تبعید شد) بخاطر انجیل عیسی مسیح به قتل رسیدند. روایات حاکی بر آنند که پطرس درخواست کرد تا به صورت وارانه مصلوب شود زیرا خود را شایسته نمی‌دانست به مانند آقایش (عیسی خداوند) به صلیب زده شود. این همان پطرس رسول است که در اولین رسالهٔ خود چنین می‌نویسد: “اگر به خاطر نام مسیح رسوائی می‌کشید خوشحال شما زیرا که روح جلال و روح خدا بر شما آرام می‌گیرد.” (اول پطرس ۴: ۱۴) پولس رسول نیز بدلیل موعظه در بارهٔ عیسی زندانی شد، کتک خورد، و بارها سنگسار گردید اما در مقایسه با جلالی که می‌دانست منتظرش بود تمام این جفاها را ناچیز شمرده حتی نخواست آنها را ذکر کند. (رومیان ۸: ۱۸)

در حالی که برای پیروی مسیح بایستی بهای گرانقدری پرداخت، ولی نباید فراموش کرد که شاگردی مسیح برکات زمینی و سماوی نیز به همراه دارد. عیسی مسیح وعده داده است که هر روزه تا انقضای عالم با ما باشد (متی ۲۸: ۲۰)؛ او ما را هرگز رها و یا ترک نخواهد کرد (عبرانیان ۱۳: ۵)؛ او از دردها و مصیبت‌های ما با خبر است زیرا بخاطر ما متحمل درد شد (اول پطرس ۲: ۲۱)؛ محبت او نسبت به ما لایتناهی است، و هرگز ما را فوق از طاقت آزمایش نمی‌کند، و همیشه راهی برای رهایی از تجربیات فراهم می‌سازد (اول قرنتیان ۱۰: ۱۳). اگر در خانواده و یا فرهنگ خود اولین شخصی هستیم که به عیسی مسیح ایمان آورده‌ایم، به عنوان افراد خانوادهٔ الهی سفیران او هستیم تا پیغام نجات در عیسی را به محبوبان خود و به دنیا اعلام کنیم. در این حالت خدا قادر است ما را به مانند اسباب دست خود بکار گیرد تا نجات یافتگان را به سوی خود بکشاند، و شادی غیر قابل تصور و عظیم الوصفی به ما بدهد.

منبع: ایمانداران